

Academic article

แนวทางการเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ A Path to Improving English Proficiency for Registered Nurses

พัชชา ห่อตระกูล, กรนิกา ยานการ,
กัณรณัช สุระป้อม, พงศธรา วิจิตเวชไพศาล*
Patcha Hortrakul, Kornnika Yangan,
Kanranach Surapom, Phongthara Vichitvejpaisal,

*ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
Department of Anesthesiology, Faculty of Medicine Siriraj Hospital,
Mahidol University, Bangkok Thailand

*Corresponding author, e-mail: phongthara@gmail.com

Received : 10 April 2023 ; Revised : 13 August 2024 ; Accepted : 29 August 2024

บทคัดย่อ

การปฏิบัติงานในสายวิชาชีพพยาบาลเป็นการประกอบโรคศิลป์ที่มีความใกล้ชิดผู้ป่วยกว่าสายงานแขนงอื่นๆ และเพื่อให้บริการแก่ผู้ป่วยจากทุกมุมโลกที่เข้ามาในประเทศไทย ในฐานะเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของภูมิภาคเอเชีย พยาบาลจึงต้องมีทักษะความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากลเพื่อให้การรักษาเกิดประโยชน์สูงสุด

แต่ด้วยเหตุที่ประเทศไทยไม่เคยอยู่ภายใต้อาณัติของชาติตะวันตก ทำให้ความสนใจในภาษาอื่นๆ ถูกมองข้ามไป ถึงแม้ปัจจุบันจะมีการเรียนการสอนกับเจ้าของภาษาโดยตรง แต่ด้วยค่าใช้จ่ายที่สูง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในวงจำกัด โดยเฉพาะพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานในชนบทที่ห่างไกล มักขาดโอกาสและความเชื่อมั่นในการฝึกฝนทบทวนการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

การที่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นสิ่งที่ท้าทาย บทความนี้ จึงมีวัตถุประสงค์นำเสนอความก้าวหน้าทางการเรียนการสอน ผ่านทางนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน แพลตฟอร์มหรือเว็บไซต์เพื่อการศึกษา ตลอดจนการค้นคว้าเพื่อเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะช่วยประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และการรักษาระยะห่างเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้พยาบาลเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถทบทวนบทเรียนซ้ำได้บ่อยครั้ง ส่งผลให้เกิดความทรงจำที่คงทน สร้างความมั่นใจ เพิ่มพูนทักษะ และศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: พยาบาลวิชาชีพ, ความสามารถทางภาษาอังกฤษ, เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

Nursing practice is a medical profession that maintains a close relationship with patients, often more so than other healthcare professions. In Thailand, which is emerging as a medical hub in Asia, nurses must possess skills, knowledge, and an understanding of English at an international level to optimize patient care for a diverse, global patient population.

However, due to Thailand's historical independence from Western colonization, the emphasis on foreign language acquisition has been limited. Although English language courses with native speakers are available, their high cost restricts access and learning achievement, particularly for nurses in remote rural areas who often lack the opportunity and confidence to practice and improve their English communication skills.

Recognizing the ongoing challenges in English proficiency, this article explores advancements in teaching methodologies through digital technology innovations, such as computer-assisted instruction, online

educational resources, and research databases. These tools not only reduce time and travel expenses while supporting social distancing measures but also empower nurses to engage in self-directed learning, consistently review lessons, retain knowledge, and build confidence. Ultimately, this approach enhances their ability to use English effectively in a professional healthcare setting, thereby improving the overall quality of patient care.

Keywords: Registered nurses, English potential, Digital technology

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้สังคมโลกแคบลง สามารถติดต่อกันได้อย่างอิสระเพียงปลายนิ้วสัมผัส ภาษาซึ่งเคยเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารค่อยๆ จางหายไป ด้วยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่สามารถแปลภาษาได้ครบทุกองค์ประกอบ ทั้งการเขียนและการออกเสียง ส่งเสริมศักยภาพด้านธุรกิจ การศึกษา การบริการ สันทนาการ การรักษาพยาบาล ฯลฯ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ยังคงมีพื้นฐานความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow)¹ ศาสตราจารย์ทางด้านจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยเบรนดิส ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เคยกล่าวไว้ถึงการบรรลุความสำเร็จ การเป็นที่ยอมรับ ความเคารพนับถือ และความมีศักดิ์ศรีแห่งตน ด้วยเหตุนี้ การสื่อสารระหว่างบุคคลจึงนับเป็นตัวกลางสำคัญที่ใช้ถ่ายทอดความนึกคิด อารมณ์ ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน เพื่อส่งข้อมูลของตนเองสู่ผู้อื่น ซึ่งแม้ปัจจุบันมีระบบปฏิบัติการปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence, AI) ก็ยังคงต้องใช้เวลามากกว่า 10 ปี ที่จะสามารถทำงานอย่างดีเพื่อประมวผลทางความคิดและสื่อสารได้เช่นเดียวกับเซลล์ในระบบประสาทของมนุษย์²

การปฏิบัติงานในสายวิชาชีพพยาบาลเป็นงานสำคัญที่มีความใกล้ชิดผู้ป่วยกว่าสายงานแขนงอื่นๆ จำเป็นต้องใช้การสื่อสารในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นภาษากาย ภาษาใจ เพื่อให้การรักษาเกิดประโยชน์สูงสุด ทักษะในการใช้ภาษาจึงมีความสำคัญในการสอดแทรกความรักความห่วงใย และเพื่อให้สอดคล้องกับการก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลในการให้บริการทางการแพทย์ พยาบาลจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่สอง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้^{3,4}

ภาษาอังกฤษกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

การขยายอาณาเขตของประเทศสหราชอาณาจักรและกลุ่มชาติตะวันตกในอดีต ซึ่งยังคงเป็นผู้ควบคุมระเบียบโลกมาจนปัจจุบัน ผนวกกับความเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีความก้าวหน้าเพียงพาร่วมด้านเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การบูรณาการองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ

บนพื้นฐานสังคมประชาธิปไตยที่ครอบคลุมผลประโยชน์และกิจการงานเมืองทุกรูปแบบ ตลอดจนความเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นเครื่องมือการติดต่อ สื่อสารในทุกสาขาวิชาชีพ ส่งผลให้ประเทศที่เคยตกอยู่ภายใต้อาณัติ มีความได้เปรียบ นำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือในการแข่งขัน ซึ่งเท่ากับได้ปิดล้อมบีบบังคับให้ประเทศไทยต้องตื่นตัวคล้อยตามสังคมโลกในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเท่าเทียมกัน เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเสมอภาค ภารดรภาพ มิตรภาพและเสถียรภาพในอธิปไตยของตนท่ามกลางเวทีนานาชาติ⁵

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา

จากการสำรวจของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ Education First (EF) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 คนไทยมีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับ 22 จาก 24 อันดับของทวีปเอเชีย และลำดับ 97 จาก 111 อันดับของประเทศในโลก นับว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ⁶ แสดงให้เห็นว่า ระบบการศึกษาไทยอาจกำลังเผชิญกับปัญหาในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษกับประชากรทุกระดับซึ่งสะสมเรื้อรังเรื่อยมาเป็นเวลาช้านาน

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี

แม้ประเทศไทยจะรายล้อมด้วยเพื่อนบ้านที่อยู่ภายใต้อาณานิคม แต่ก็ยังสามารถดำรงความเป็นไทยอยู่ได้ ด้วยมีแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ มีวัฒนธรรมและความมั่นคงในศาสนาประจำชาติมาช้านาน ตลอดเวลาที่ผ่านมา จึงมีแรงต่อต้านพฤติกรรมของชาวต่างชาติพร้อมปฏิเสธการชักชวนให้เข้ารับจากอดีตจนถึงปัจจุบันจึงมีผู้นับถือศาสนาคริสต์เพียงร้อยละ 1.3⁷ ของประชากรในประเทศ อาจเป็นสาเหตุให้คนไทยเริ่มศึกษาภาษาต่างประเทศล่าช้า ขาดความลึกซึ้งในการใช้ภาษา หรือเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์

ความเป็นภาษาราชการ

ประเทศไทยมีภาษาของตนเอง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน มีอักษรวิธีที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และใช้เป็นภาษาราชการมาช้านาน ความสนใจในภาษาอื่นๆ จึงถูกมองข้ามไป สำหรับภาษาอังกฤษเริ่มต้นขึ้นในสมัยที่มิชชันนารีเข้ามาเผยแผ่ศาสนาในปีพ.ศ. 2054⁸ ซึ่งคงจำกัดอยู่ในวงแคบๆ จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2544⁹ รัฐบาลจึงเริ่มส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสายสามัญและสนับสนุนให้เปิดสถานศึกษาภาษาต่างประเทศ แต่ด้วยค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงจึงกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมตามมา

การฝึกฝนและทักษะ

แม้เด็กไทยบางกลุ่มจะได้มีโอกาสเข้าศึกษาเล่าเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนนานาชาติ แต่เมื่อเรียนจบขาดโอกาสในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ภาษาที่เล่าเรียนมาค่อยๆ หายไปในที่สุด¹⁰ สำหรับบุคลากรทางการแพทย์ที่ต้องเดินทางกลับภูมิลำเนาไปใช้ทุนต้นสังกัด ยังมีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษน้อยลงอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่ผู้เข้ารับบริการมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ด้วยภาระงานที่หนักประกอบกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ยังครอบคลุมไม่ถึงถึงและมีค่าใช้จ่ายยิ่งเป็นการตัดโอกาสในการฝึกหาความรู้เพิ่มเติม¹¹

ความมั่นใจในการสื่อสาร

เนื่องจากสังคมรอบข้างแทบไม่มีการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ในขณะที่การฝึกพูดภาษาต้องการความมั่นใจและความกล้าในการแสดงออกท่ามกลางสายตาที่จ้องมองในความแตกต่าง จึงเป็นอุปสรรคสำคัญก่อให้เกิดความประหม่า ความกลัวที่จะออกเสียงผิด ทำให้ขาดความเชื่อมั่นและล้มเหลวในการพัฒนาภาษาเพื่อการสื่อสาร แม้ในสถาบันอุดมศึกษามีการบรรยายหรือการนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะเป็นการสื่อสารทางเดียวที่มีขาดการตอบสนองจากผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมประชุม¹²

หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แม้โรงเรียนทั่วไปมีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่วัยประถม แต่เพราะชั่วโมงเรียนที่จำกัดตามกำลังทุนทรัพย์ที่ผู้ปกครองและราชการส่วนกลางจะบูรณาการร่วมกันได้ เป็นการตัดโอกาสที่ได้เรียนจากเจ้าของภาษาโดยตรง การเรียนการสอนจึงเป็นแบบรวบรัด เน้นการเขียนและการอ่านมากกว่าการฟังสำเนียงที่ถูกต้อง ซึ่งแตกต่างกับเด็กทารกที่เรียนรู้การฟังคำพูดของพ่อแม่จนเกิดความลึกซึ้ง แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดของตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วยความมั่นใจ¹³ ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงควรจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่เน้นการฟังการพูดในวัยอนุบาล-ประถม ส่วนการอ่านและการเขียนควรเหมาะสำหรับเด็กในชั้นเรียนที่สูงขึ้น¹⁴

ภาษาอังกฤษกับพยาบาลวิชาชีพ

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับทุกสาขาวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน (Thailand 4.0) ที่รัฐได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ประกอบกับนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation, APEC) ประเทศไทยได้ประกาศตัวเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ครบวงจร (medical hub) ในด้านการบริการ การส่งเสริมสุขภาพ ยาและเวชภัณฑ์ เพื่อความเป็นเลิศทางด้านการรักษาพยาบาลในภูมิภาคแถบนี้ ล้วนสอดคล้องกับความจำเป็นที่ต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษให้สื่อสาร

อย่างดี เพื่อพร้อมต่อความหลากหลายทางการปฏิสัมพันธ์ที่มาพร้อมกันจากทั่วโลก

พยาบาลในฐานะเป็นวิชาชีพด้านแรกที่ต้องสัมผัสกับผู้ป่วยมากหน้าหลายตาที่มาจากประเทศต่างๆ จึงมีความจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างดี เพื่อสื่อสารกับผู้ป่วยเหล่านั้นได้อย่างราบรื่น ทั้งในแผนกผู้ป่วยนอก หน่วยอุบัติเหตุ หอผู้ป่วย หรือในห้องผ่าตัด ฯลฯ อีกทั้งเพื่อประสานการทำงานที่ลงตัวกับแพทย์ผู้ให้การรักษาในทุกมิติ อาทิ วิสัญญีพยาบาล ซึ่งจบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และมีประสบการณ์การปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพมาแล้ว เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรวิสัญญีวิทยาเพิ่มเติมอีก 1 ปี จะปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมของวิสัญญีแพทย์ นอกจากสนับสนุนแบ่งเบาภาระในห้องผ่าตัดแล้ว ยังทำหน้าที่ตรวจเยี่ยมผู้ป่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ความไว้วางใจเชื่อใจซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน การสื่อสารอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงข้อมูลสำคัญๆ ก่อนเข้ารับการระงับความรู้สึกเพื่อการผ่าตัด ตลอดจนการตอบข้อซักถามรายละเอียด ความมั่นใจที่จะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาที่ได้รับการบริการ และการเยี่ยมไข้ที่หอผู้ป่วย พร้อมรับคำแนะนำในการปฏิบัติตัวก่อนกลับบ้าน¹⁵ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาผู้เข้าเรียนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมาจากส่วนต่างๆ ทุกภูมิภาคทั่วประเทศที่มีการเปิดการเรียนการสอนสาขาพยาบาลศาสตร์ อันเนื่องมาจากการขาดแคลนวิชาชีพพยาบาลของประเทศไทย ทำให้มีความหลากหลายในพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษจากทั้งด้วยปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น การเรียนการสอนถูกตีกรอบด้วยเวลา และเนื้อหาวิชาที่ขยายออกไปอย่างไร้ขอบเขต (content diversification) ตลอดจนความรับผิดชอบในสถานการณ์สภาพแวดล้อมวิกฤต การเก็บเกี่ยวประสบการณ์การทำงาน เพื่อปรับวุฒิภาวะให้พร้อมกับภาระงานที่ต้องเผชิญเมื่อจบการศึกษา ส่งผลให้การเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาในหลักสูตรแฝง (hidden curriculum) ซึ่งนักศึกษาจำเป็นต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน กลายมาเป็นข้อด้อยในการก้าวสู่ความหลากหลายในการเลือกองค์กรเมื่อต้องเข้าทำงาน

แนวทางในการพัฒนา

เทคโนโลยีการสอนหลากหลายวิธีถูกนำมาใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนรู้อย่างเต็มที่และยังเอื้อให้ผู้เรียนมีโอกาสตัดสินใจในการเลือกเรียนตามช่องทางที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ทั้งยังลดช่องว่างทางการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้น้อยลง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้สนใจและพยาบาลที่ต้องการเข้าถึงการเพิ่มข้อได้เปรียบให้ตนเอง

เทคโนโลยีดิจิทัลและการเชื่อมสรรพสิ่งด้วยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet of Things, IoT) น่าจะเป็นทางออก

ในการแสวงหาเทคนิคการเรียนการสอนใหม่ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer-assisted instruction, CAI)¹⁶ แพลตฟอร์มหรือเว็บไซต์เพื่อการศึกษา (education platform or website) อีเลิร์นนิงหรือการเรียนผ่านออนไลน์ (online or e-learning)¹⁷ และการเพิ่มพูนศักยภาพทางภาษา (computer-aided language processing, CALP)¹⁸ เป็นต้น นับเป็นนวัตกรรมที่ทันยุคทันเหตุการณ์ในปัจจุบันที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ เพราะผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning)¹⁴ ส่งเสริมทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของภาษา ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีความคล่องตัว ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยเฉพาะความจำเป็นที่ต้องรักษาระยะห่างเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัส ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ซ้ำแล้วซ้ำอีก ทำให้เกิดความรู้ความจำที่คงทน (retention of knowledge)¹⁹ จนเกิดความมั่นใจในการนำไปใช้และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองต่อไปได้

อย่างไรก็ตาม การเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตมีข้อเสีย เนื่องจากการสื่อสารทางเดียว ทำให้ผู้เรียนขาดปฏิสัมพันธ์ต่อครู ผู้สอนและเพื่อนๆ ใช้เวลาส่วนใหญ่มากกับหน้าจอคอมพิวเตอร์หรือเครื่องโทรศัพท์ หมกหมุ่นกับเนื้อหาวิชา ส่งผลให้เกิดความเครียดทางร่างกายและจิตใจ ความเหนื่อยล้าของสายตา มีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อหลังและบริเวณต้นคอ จนสูญเสียสมาธิในการทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ (office syndrome)²⁰

พัชชา ห่อตระกูลและคณะ²¹ ได้ทำการศึกษาเรื่อง เรื่อง A Crossover Study of English Proficiency Test For Communication in Nurse Anesthetist Students ในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล จำนวน 36 คน โดยเปรียบเทียบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนและออนไลน์ ในช่วงเวลาที่ห่างกัน 2 สัปดาห์ เพื่อลดความทรงจำที่เหลือ (carry over effect) ด้วยแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ (validation of the tests) ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร (table of specification) พบว่า การเรียนผ่านออนไลน์ มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (relative growth scores) สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เชื่อมโยงถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนด้วยตนเองผ่านการเรียนแบบออนไลน์นั้น ช่วยให้เกิดการจดจำได้ดีและสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้ เพื่อต่อสาขาอาชีพที่มีภาระงานมากและยากต่อการเรียนแบบห้องเรียน

ปาริชาติ อภิเดชากุล และคณะ²² ได้ทำการศึกษาเรื่อง Crossover Study in Simulation-based and Problem-based Learning in Difficult Airway Management ในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล จำนวน 37 คน โดยเปรียบเทียบคะแนนสัมฤทธิ์และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของบทเรียน เรื่องการใส่ท่อช่วยหายใจยาก ในช่วงเวลาที่ห่างกัน 2 สัปดาห์ เพื่อลดความทรงจำที่เหลือด้วยแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว พบว่า การเรียนด้วย Simulation-based

Learning ได้คะแนนสัมฤทธิ์และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์มากกว่า Problem-based Learning อย่างมีนัยสำคัญ เห็นได้ว่าแม้การเรียนรูปแบบที่แตกต่างกันนั้น การใช้คะแนนสัมฤทธิ์และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์มาเพื่อช่วยประเมินผล เป็นการวัดประเมินที่เอื้อต่อรูปแบบการเรียนหลากหลายรูปแบบได้เท่าเทียม ไม่จำเป็นต้องวัดผลแบบดั้งเดิม ซึ่งการเรียนออนไลน์หลากหลายรูปแบบนั้นช่วยทั้งผู้เรียนและผู้สอนเลือกวิธีการพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับเวลา ความถนัดหรือความสนใจของตนได้

พงศ์ธรา วิจิตเวชไพศาลและคณะ²³ ได้ทำการศึกษาเรื่อง A comparison of knowledge retention between online and in-class problem-based learning ในกลุ่มนักศึกษา จำนวน 36 คน เกี่ยวกับการคงอยู่ของความรู้ จากการเรียน 2 วิธี คือ การเรียนแบบในห้องเรียนและออนไลน์ ทดสอบทั้งหมด 3 ครั้ง ในช่วงเวลาที่ห่างกัน 2 และ 3 สัปดาห์ โดยไม่ได้มีการแจ้งให้เตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อลดความทรงจำที่เหลือ และตัดปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความรู้ด้วยแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า การเรียนด้วยวิธีออนไลน์ มีการคงอยู่ของความรู้ยาวนานกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งปัจจัยสนับสนุนคือแรงจูงใจในการบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความรู้สึกสำนึกในตนเองของผู้เรียน กล่าวได้ว่าปัจจัยเกื้อหนุนในการเพิ่มการคงอยู่ของความรู้ของการเรียนด้วยวิธีออนไลน์ ไม่ว่าในด้านความคล่องตัว ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการทบทวนบทเรียนซ้ำได้ไม่จำกัดนั้น ล้วนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษได้

สุทธนันท์ กัลป์กะและคณะ²⁴ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในนักศึกษาพยาบาล ซึ่งเกี่ยวกับวิธีจัดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลปี 4 จำนวน 96 คน ครอบคลุมทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้รูปแบบโครงงานมาจัดกิจกรรม ผู้รับผิดชอบรายวิชาใช้การประเมินผลร่วมกันระหว่างผู้รับผิดชอบรายวิชาและผู้สอน พบว่า นักศึกษามีการฝึกและบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านในขั้นตอนต่างๆ ของโครงงาน นับเป็นวิธีการหนึ่งในการช่วยพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาพยาบาล แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการใช้รูปแบบการสอนใหม่ๆ เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนตั้งแต่ก่อนไปประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มทางเลือกในอนาคต สอดรับกับแนวทางการปรับตัวเข้ากับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของประเทศไทยในช่วงหลายปีนี้และวิธีรูปแบบพฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบันอย่างชัดเจนว่าเข้าใจหลักการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้ดี ต้องเรียนรู้ทุกทักษะอย่างเหมาะสมกับวัยและบริบท

อิทธิวิธ อึ้งรัศมี และ นิรมล สิริภักดินันท์²⁵ ได้ร่วมวิเคราะห์เรื่อง แนวทางการบูรณาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้

แนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อใช้ในหน่วยงานและชุมชน
ศึกษานำเสนอแนวทาง การบูรณาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
โดยใช้แนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อทำให้ผู้เรียนรู้วัยผู้ใหญ่
สามารถขึ้นำตนเองสู่การเรียนรู้และให้การเรียนรู้นั้นเป็นไป
อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้
ที่มีการสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้ใหญ่ ล้วนเป็น
แนวการส่งเสริมให้การเรียนรู้นั้นประสบความสำเร็จได้อย่าง
เหมาะสมกับบริบทผู้ทำงานในวัยผู้ใหญ่ และกระตุ้นให้เกิด
การเรียนรู้ที่ยั่งยืน

นิพร บัณฑิตาและคณะ²⁶ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผล
ต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง, ประเทศไทย
ซึ่งเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะ
ด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาล
ศาสตรบัณฑิต 4 ชั้นปี จำนวน 280 คน ด้วยแบบสอบถามที่
ตรวจสอบคุณภาพด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content
validity) และทดสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) พบปัจจัย
ที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่
ปัจจัยด้านการรับรู้ต่อตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ
และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในด้านภาษาอังกฤษด้านสิ่งแวดล้อม
สอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ ที่กล่าวถึงแหล่งการเรียนรู้ที่
เหมาะสมและเข้าถึงได้ง่าย เช่น การเรียนออนไลน์ ส่งเสริมให้
ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้งความสามารถด้านภาษาอังกฤษและ
ความมั่นใจทางภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญ

สรุป

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยเทคนิคการเรียน
การสอนใหม่ๆ เช่น การเรียนแบบออนไลน์เช่น คอมพิวเตอร์
ช่วยสอน แหล่งหรือเว็บไซต์เพื่อการศึกษา อีเลิร์นนิ่งหรือ
การเรียนผ่านออนไลน์ เป็นต้น เพิ่มความสะดวกในการเข้าถึง
แหล่งความรู้ ส่งเสริมการเรียนแบบผู้ใหญ่ การเรียนรู้ด้วย
ตนเองอย่างต่อเนื่อง เหมาะสมต่อสาขาวิชาชีพที่มีภาระงานมาก
น่าจะเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนศักยภาพ
ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสายงานวิชาชีพพยาบาลได้มาก
ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานใกล้ชิดกับผู้ป่วย ด้วยการสื่อสารใน
ทุกมิติทั้งภาษากายและภาษาใจ และด้วยหลักการนี้ ยังช่วย
ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความทรงจำที่คงทน
การพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อบุคคลพัฒนาศักยภาพของตนเองเต็ม
ขีดความสามารถแล้ว ก็จะเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อน
และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าและก้าวหน้าสังคม
โลกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. Neto, M. Self-Actualisation as Contextual Driver. Educational Motivation Meets Maslow. Education Matters. *J Student Engagement*, 2015;5:18-29.
2. สุชาวดี สมสำราญ. สักกเสก พัทธดิฐ. ผลกระทบของ
ปัญญาประดิษฐ์และการเตรียมพร้อมของระบบการศึกษา.
*วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร*, 2564;37:263-268.
3. กฤษณะ โฆษณพูนพันธ์. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของวิศวกรไทย. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 2559;30:
146-159.
4. อติศักดิ์ ย่อมเยา. ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ
ที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรง
พยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ใน
จังหวัดเชียงราย. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
แห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2560:56-66.
จาก: <https://apheit.bu.ac.th/journal/social-23-2-2560/p56.pdf>.
5. ศรีมงคล เทพธัญญ์. สังคมไทยสังคมโลก. 2559. จาก:
<https://identity.bsru.ac.th/archives/2619>
6. EF. English Proficiency Index for Companies. Education First [Ebook]. 2022; <http://www.ef.com>. Accessed November 30, 2022
7. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. จาก: <https://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/home.aspx>
8. มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. ความ
สัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมกับชาติตะวันตก. จาก:
<https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=20&chap=2&page=t20-2-infodetail03.html>
9. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์;
2544.
10. ปิณฑนพ พงอุทพรพรค, ญัฐวุฒิ โพธิ์ทักษิณ และ
นรินทร์ มุกมณี. ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย.
2021. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/249630/170603>. Accessed
November 30, 2022
11. Toro, V., Camacho-Minuche, G., Pinza-Tapia, E. & Paredes, F. The Use of the Communicative Language Teaching Approach to Improve Students' Oral Skills. *English Language Teaching* 2018;12(1):110-118.

12. Kourkouta L, Papathanasiou IV. Communication in nursing practice. *Mater Sociomed*. 2014;26(1): 65-67. doi:10.5455/msm.2014.26.65-67
13. Diana S. COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND ITS MISCONCEPTIONS ABOUT THE PRACTICE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING (ELT). *Jurnal Bahasa & Sastra*. 2014;14:36-44. doi:10.17509/bs_jpbs.v14i1.700
14. Du, F. Student Perspectives of Self-Directed Language Learning. *International J Scholars Teach Learn*, 2013;7(2):1-7.
15. ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช. จาก: https://www.si.mahidol.ac.th/Th/department/anesthesiology/anesthesia/atp_nurses.htm
16. Verma, Richa. Computer Assisted Instruction (CAI). *Int J Res Soc Sci*. 2016;6(12):136-46.
17. Swan K. RESEARCH ON ONLINE LEARNING. *Online Learning*. 2019;11. doi:10.24059/olj.v11i1.1736
18. Guo M, Han L, Anacleto M. Computer-Assisted Interpreting Tools: Status Quo and Future Trends. *TPLS*. 2022;13:89-99. doi:10.17507/tpls.130111
19. Vichitvejpaisal P, Panjamawat T, Varasunun P. A comparison of knowledge retention between online and in-class problem-based learning. *SEAJME*. 2011;5(2):41-48. doi:10.4038/seajme.v5i2.196
20. Shariat A, Mohd Tamrin SB, Arumugam M, Danaee M, Ramasamy R. Office Exercise Training to Reduce and Prevent the Occurrence of Musculoskeletal Disorders among Office Workers: A Hypothesis. *Malays J Med Sci*. 2016;23(4):54-58. doi:10.21315/mjms2016.23.4.7
21. Hortrakul P, Yangan K, Phoson P, Charoensri A, Vichitvejpaisal P, Sombood P. A Crossover Study of English Proficiency Test for Communication in Nurse Anaesthetist Students. *SEAJME*. 2020; 14(2):31-37. doi:10.4038/seajme.v14i2.218
22. Apidechakul P, Vichitvejpaisal P, Jirativanont T, Triyasunant N, Iramaneerat C, Udompandurak S. Crossover Study in Simulation-based and Problem-based Learning in Difficult Airway Management. *MedEdPublish*, 2017;6(23):1-16.
23. Vichitvejpaisal P, Panjamawat T, Varasunun P. A comparison of knowledge retention between online and in-class problem-based learning. *SEAJME*. 2011;5(2):41-48. doi:10.4038/seajme.v5i2.196
24. สุพธานันท์ กัลป์กะ และขวัญตา ฐิริวิทยาธิระ. การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในนักศึกษาพยาบาล. *รามาริบดีพยาบาลสาร*, 2016;22(2):123-33.
25. อธิวิดิ อึ้งรัศมี และนิรมล สิริภคนันท์. แนวทางการบูรณาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อใช้ในหน่วยงานและชุมชน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า*. 2021;8:95-105.
26. นิพร ขัดตา, โจน่า จีน ปินาส ปิลาสิโอ และนฤพร พงษ์คุณากร. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง, ประเทศไทย. *วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ*, 2564; 8(1):148-67

การอ้างอิง

พัชชา ห่อตระกูล, กรนิกา ยานการ, กัญธณัษ สุระป้อม, พงศ์ธรรา วิจิตเวชไพศาล. แนวทางการเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ. *วารสารวิชาการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์*. 2567; 6(3): 163-168. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/jcra/article/view/262326>

Hortrakul P., Yangan K., Surapom K., Vichitvejpaisal P. A Path to Improving English Proficiency for Registered Nurses. *J Chulabhorn Royal Acad*. 2024; 6(3): 163-168. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/jcra/article/view/262326>

Online Access

<https://he02.tci-thaijo.org/index.php/jcra/article/view/262326>

